

FALSKE PÅSTANDE OG BEGRUNDELSER SOM TAGES I BRUG FOR AT DISTANCERE MUSLIMERNE FRA AT ARBEJDE FOR KHILAFAH

Bismillahir Rahmanir Raheem

Muslimer fortsatte i århundreder med at være bevidste om forpligtelsen, at have en kontinuerlig Khilafah og var bevidste om dens unikke struktur, og det system den repræsenterede, indtil påvirkningen fra den vestlige kulturelle invasion. Efter denne invasion begyndte muslimerne at miste deres klare vision af forpligtelsen, og deres bevidsthed begyndte at falde, på grund af den store indsats, som blev ydet imod dem.

Disse bestræbelser blev ved med at blive brugt i den retning som er fremvist i værker fra folk som hævder at besidde viden, opinion, og politisk bevidsthed. Alle disse bestræbelser søgte, og søger ét mål; at distancere muslimer fra at erkende forpligtelsen om at have Khilafahs statens styresystem.

Vi kan opsummere disse påstande og værker i følgende punkter:

PÅSTANDEN OM ADSKILLELSEN IMELLEM DEEN OG STAT

Selvom den har mistet sin popularitet blandt muslimerne så fortsætter et mindretal med at holde fast i denne idé. Idéen er ikke længere misledende, fordi majoriteten af muslimerne har indset, at denne idé ikke er andet end Kufr, dvs. uislamisk.

PÅSTANDEN OM AT ISLAM IKKE DEFINEREDE EN STRUKTUR ELLER UDFORMNINGEN AF ET STYRESYSTEM

Denne påstand fastholder, at det vigtigste er implementeringen af de islamiske principper, uanset typen af styresystem, om end det er et monarki, en republik eller overladt til folket at vælge typen af system de finder passende til deres tidsalder. Dette kan kun betyde, at Allah ﷻ har overladt det til folk, selv at vælge typen af styresystem.

Denne påstand er tydeligvis falsk, fordi et hastigt kig på Ahadith relateret til det at styre, viser, at Profeten ﷺ var meget eksplicit i at beordre muslimerne til at have Khilafah som styresystem. For Profeten ﷺ sagde: "... Giv lydighedsløftet (Bai'ah) til dem, én efter én", "Hvis en Bai'ah gives til to Khalifaer...", "Der vil være Khalifaer", og "Den der giver Bai'ah til en Imam..."

PÅSTANDEN OM AT KHILAFAH IKKE ER EN DEL AF ISLAMIS DEEN

Denne påstand blev først fremlagt af 'Ali 'Abd ar-Raaziq, i sin bog, "Al-Islam wa Usul al-Hukm" (Islam og Styrets Principper). I den hævder han, at den Bærede Qur'an og Ahadith (Sunnah) ikke indeholder nogen information om Khilafah, og at Sahabah ؓ ikke var enige om dens forpligtelse (Fardiyyah). Han tilføjede yderligere, at dens eksistens var et historisk fænomen. Han benægtede endog Khilafah, al-Qadhaa' (det islamiske styresystems dømmende aspekt), og andre styremæssige aspekter. Denne påstand har dog mistet sin påvirkning.

PÅSTANDEN OM AT DET ER NØDVENDIGT AT DIFFENTIERE IMELLEM DEEN OG SIYASAH (POLITIK), MEN IKKE AT ADSKILLE DEM

Dette er en ny påstand, som er begyndt at dukke frem, efter at kaldet til at adskille Deen fra politik mødte et hårdt nederlag. Muhammad Amarah, en velkendt islamistisk skribent i Egypten, er en af dem som kalder til denne nye taktik.

Han siger: ”Den første af dem er Deen, som blev bragt af Wahi (åbenbaringen), og overleveret til os i den Bærede Qur’an, som vi modtager med Imans ånd fra denne kilde, og med iværksættelsen af Sunnah, og ved at søge retledningen fra ’Aql (intellektet) som er (Allahs repræsentant) i mennesket.”

”Den anden af dem er det, som kaldes Dunya (livet), styret og politik, som den Bærede Qur’an ikke talte om, og til disse emner skal vi referere til Ijtihad, og opinionen.”

Han siger ydermere at adskillelsen mellem Siyasa og staten er afvist, og at differentieringen mellem dem er det som skal overholdes. Han angriber også at, ”Suveræniteten tilhører Allah”, med påstanden om, at dette vil fratage Ummah retten til politisk autoritet!

Dem der påstår, og foreslår sådanne holdninger, er mere farlige end dem, som kalder til adskillelsen mellem Deen og stat. Denne særlige påstand er en leg med ord. Påstanden fastholder, at vi skal differentiere mellem Deen og Siyasa, men ikke adskille dem. Hvad er forskellen på differentiering og adskillelse? En sådan uklar påstand anvendes kun for at forvirre muslimerne sinde.

PÅSTANDEN OM AT DET ER UMULIGT FOR DEN ISLAMISKE STAT AT BLIVE ETABLERET I DENNE TIDSALDER

Påstanden indikerer uvidenheden i muslimer, hvad angår Islams natur, og det islamiske styresystems natur. Eftersom det var nemt at oprette disse sekulære stater, som styrer muslimerne med magt og tyranni, og som implementerer Kufr idéer, og de falske principper, hvorfor skulle det så være besværligt, at oprette det styresystem, der implementerer den verdensanskuelse (‘Aqidah), som Ummah har Iman på!

PÅSTANDEN OM AT MUSLIMER SKAL VÆRE TOTALT OPTAGEDE AF SELVDISCIPLIN OG REFORM (TAZKIYYAH)

Denne påstand er bedragerisk. Det er sandt at de folk der arbejder for at genoprette den islamiske stat først skal disciplinere sig selv, men skal individet fortsætte med udelukkende at begrænse hans/hendes indsats til ham/hende selv? Og den som adopterer denne påstand, mangler viden om disciplinens og retskaffenhedens sande betydning. For retskaffenheden kan ikke opnås fuldt ud på Ummah-plan, uden adopteringen og implementeringen af de islamiske regler, om end de er relateret til ’Ibadaat (tilbedelseshandlinger), eller Mu’amalaat (sociale transaktioner), og ligeledes resten af de islamiske systemer, om end det er styremæssigt, økonomisk, juridisk, socialt osv. Som eksempel: Kan vi betragte en regent, som laver Salah, faster, har gode islamiske manerer (Akhlaq), men som styrer med Kufr love og regler, som en retskaffen person?

PÅSTANDEN OM AT UMMAH IKKE ER I EN TILSTAND SOM VILLE GØRE DEN KLAR TIL AT ACCEPTERE ISLAMS OG DEN ISLAMISKE STATS REGLER

De folk som abonnerer på sådan en påstand, fejler i at indse at Profetens ﷺ liv tydeligt viser hvordan man ændrer Ummahs tilstand, og hvordan man implementerer ændring. Hvorfor dikteres Kufr over os, mens vi accepterer det velvilligt? Det tager kun kongerne og diktatorerne få sekunder, at tvinge deres lyster og begær over os. Men når det drejer sig om kaldet til implementering af Islam, så fremlægges ovenstående bedrageri med det samme. Igen fremlægges sådanne påstande, for at pacificere Ummah, og udtynde den indsats, som ydes af dem, der forsøger at oprejse Ummah.

DER YDES EN BESTEMT INDSATS FOR AT HOLDE MUSLIMERNE DISTRAHERET MED MANGE KONFLIKTER. SÅ SNART DE HAR UDTØMT DERES KRÆFTER PÅ ET EMNE, SKABES ET ANDET PROBLEM, ENDDA FØR DE FORRIGE KONFLIKTER ER LØST

Som et resultat så har de ikke løst nogen af disse konflikter, og de vendte heller ikke deres energi henimod at genetablere den islamiske stat, som er den primære løsning til alle disse konflikter og problemer, som sker naturligt undervejs i de begivenheder mennesket møder.

Muslimerne distraheres fortsat, begyndende med selve besættelsen af Palæstina (al-Quds), hvori de tidligere bestræbelser for at skære den ud af Ummahs krop, gik hånd i hånd med bestræbelserne for at afskaffe Khilafah. Forbindelsen mellem disse to emner er tydelig, og det er, at holde muslimerne distanceret fra at genetablere Khilafah, ved at holde dem beskæftiget med andre emner og konflikter. Det samme mønster fortsætter, og det kan identificeres med alle konflikterne i Bosnien, Kashmir, Indien, Afghanistan, Irak, og Albanien.

Vi anerkender, at problemerne som vedrører alle disse konflikter, er meget vigtige, men ingen af dem hæver sig til emne nummer 1, uanset mængden af emotionel energi og blødende oprigtighed, vi har akkumuleret til hvert af dem. Vi skal derfor anerkende sagernes og konflikternes prioriteter, og ikke beskæftige os selv med hvad der pålægges os, som et resultat af disse konflikter.

HANDLINGEN AT TILFREDSSTILLE UMMAHS FØLELSER VED AT BRUGE KALDET TIL JIHAD

Det er sandt, at Jihad har en unik værdi og position i Islam, og at den vil fortsætte med at blive udført indtil Dommens Dag. Men det er ganske uacceptabelt, at have muslimerne udsendt alle steder, uden organisering, planlægning, og forberedelse. Eksempelvis er der dem, som kalder til drab og blodsudgydelse, under påskud om, at dette er handlemåden for at opnå vores formål. Så disse kald skal undersøges, og analyseres nøje.

HANDLINGEN AT BESKÆFTIGE MUSLIMERNE MED ETNISKE KONFLIKTER, OG MED UENIGHEDERNE OG FORSKELLE BLANDT GAMLE FAKTIONER OG SKOLERETNINGER

Handlingen at optage muslimer med de racistiske og nationalistiske kald og bevægelser. Ved ethvert hjørne finder vi os selv indhyllet i disse bitre kampe. Flere og flere nationalistiske bevægelser oprettes for at aflede muslimerne fra at arbejde for den korrekte sag. Indenfor de cirka 50 såkaldte muslimske lande opdnes en voksende spænding blandt den etniske befolkning. Og i Pakistan er der allerede en bestræbelse for at opdele landet i endnu flere regioner. Og i det besatte Irak, er linierne for opdeling så småt blevet optegnet af USA og FN, og hadet mellem Kurdere og Irakere er heftigt.

UDSTEDELSE AF FATAWA FRA 'ULEMA AL-BATIL (FALSKHEDENS RETSLÆRDE) SOM RETFÆRDIGGØR REGENTERNES FORBRYDELSER OG GERNINGER

Fatawa fra al-Azhar, og andre 'Ulemas fatawa, med hensyn til konflikten i Golfen, er blot nylige eksempler på sådanne falske begrundelser. En kultivering af Ummah i Islam, vil eliminere disse problemer.

AT PROGRAMMERE MUSLIMERNE TIL AT OMFAVNE OG IMPLEMENTERE GIFTIGE KUFR IDÉER, SÅSOM PLURALISTISK POLITIK OG DEMOKRATIET, SOM EN METODE TIL AT GENETABLERE ISLAM I DET DAGLIGE LIV

De, som kalder til den slags, har 'glemt' det faktum, at demokrati blot er en leg, selv i de vestlige stater, som i England og De Forenede Stater, og mere vigtigt: Det er Kufr, ganske enkelt.

KALDET TIL GRADVIS IMPLEMENTERING AF ISLAM, MED UNDSKYLDNINGEN OM, AT FULDSTÆNDIG IMPLEMENTERING AF ISLAM PÅ ÉN GANG ER UMULIG, OG AT ISLAM BLEV IMPLEMENTERET GRADVIST I PROFETENS ﷺ TID

Folk som taler for denne idé har glemt, at Islam er en komplet, og homogeniseret enhed, som ikke kan implementeres gradvist. Implementering af islamiske økonomiske regler nødvendiggør implementeringen af regler for Zakah, Nafaqah, al-Kharaj og al-Jizyah, som yderligere indebærer implementeringen af 'Ibadaat, socialsystemet, regler relateret til Bogens Folk, den islamiske udenrigspolitik, og regler relateret til Imamen (Khalifaen).

Påstanden om, at Profeten ﷺ implementerede Islam gradvist er falsk. For Profeten ﷺ implementerede Islam fuldt ud til enhver tid. Når som helst en regel blev åbenbart til Profeten ﷺ blev den implementeret med det

samme. Eftersom Islam er kendt i sin komplette form, så har vi ingen undskyldning til at gøre andet end at implementere den fuldtud. Det er sandt, at for at implementere Islam, så skal vi have den totale autoritet til at styre, men når den er opnået, så skal vi implementere Islam fuldtud. Kaldet til gradvis implementering er bygget på en manglende bevidsthed om Islams realitet og regler. Dette fører til en udtynding af kravet om at styre med hvad Allah ﷻ har åbenbaret.

AT LADE STATER SOM IRAN, SUDAN, SAUDI ARABIEN, PAKISTAN, OG ANDRE, PÅSTÅ DE ER ISLAMISKE STATER

Disse påstande oversvømmer Ummah med bedrageri og falske forhåbninger. Bare at stemple landene med islamiske termer, og dekorere deres flag med Islams kalimah, skal ikke snyde os. Faktum er, at ingen af disse lande implementerer Islam fuldt ud, eller endda delvist! Muslimernes følelser krænkes af disse bedrageriske slogans og bannere.

AT DELTAGE I STYRESYSTEMERNE OG SAMARBEJDE MED DE EKSISTERENDE REGIMER, I STEDET FOR AT PRØVE AT ERSTATTE DEM MED KHILAFAH

Dette er en farlig fælde, som vi håber, at de folk, som arbejder for Islam, vil være påpasselig overfor. Denne praksis, at deltage i styret, fører til en udtynding af princippet, at suveræniteten udelukkende tilhører Allah ﷻ. Den, som kerer sig om hele Islam, ville ikke acceptere, kun at have en del af den implementeret, specielt fordi Allah ﷻ forbyder det at styre med Kufr, og at deltage i et Kufr styre er ensbetydende med dette.

IDÉEN OM AT KHILAFAH ENTEN ER VANVITIG SNAK, ELLER TOPPEN AF ISBJERGET

Disse to idéer, lokaliseret på modsatte ender af det ideologiske spektrum, præsenteres for at underminere vigtigheden af Khilafah. Den slags påstande illustrerer præcist, hvor ubekendt muslimerne er med emnet om Khilafah, og statens evne til at behandle og løse problemer, såsom fattigdom og hungersnød. Og at tro, at Khilafah på magisk vis (på en lyserød sky) vil dukke op, uden forsøg eller indsats, illustrerer blot et lignende ubekendtskab, og desuden et overfladisk tækningsniveau.

EN MEGET GENEREL PÅSTAND ER, AT KHILAFAH ER FORBUNDET MED TUMULT, OG EFTERLADER DERMED EN BITTER EFTERSMAG I FOLKS MUNDE OM KHILAFAH

Den islamiske stat havde problemer, men ikke gennem hele dens eksistens. Hvad angår hovedparten af dens eksistens levede muslimer og ikke-muslimer under fredelige vilkår i modsætning til den nuværende periode - en periode, hvor værdien af en muslims blod er lig nul.

KONKLUSION

Dette var nogle af de udtalelser, tanker, værker, og påstande som fremkommer blandt muslimerne. Og de er designet nederdrægtigt, for at aflede muslimerne fra, at anerkende forpligtelsen (Fard) om at arbejde, for at genetablere Khilafah.

Muslimer har bevæget sig ad enhver vej, undtagen den vi er blevet beordret til at følge, og den, som vil lette vores byrder, i dette liv og i det Hinsides. Vores opgivende udsyn er resultatet af at følge veje, som ikke er baseret på Islam. At miste overbevisning om Khilafahs evne til at løse vores problemer uden at bruge energi på at genetablere den er en uacceptabel attitude, og tegn på en nederlagsmentalitet.

Khilafah var skjoldet, der beskyttede muslimer fra en opslidende katastrofe der ramte dem efter Profetens ﷺ død. Hvorfor skulle den fejle i at beskytte os i dag fra katastrofer, som ikke er ligeså barske og farlige, som det knusende slag Profetens ﷺ død forårsagede?

Og Sahabah ﷺ formede en enstemmighed hvad angår, at man ikke overskrider perioden med tre dage og to nætter, uden at have en Khalifah og de var rede til at bekæmpe hinanden for at bevare Khilafahs enhed. Der

er gået cirka 80 år siden afskaffelsen af Khilafah. Hvad har vi forberedt til os selv på Dommens Dag hvor vi vil blive udspurgt om dette af Allah ﷻ?